

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6CoR/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115893894
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Barková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:4115893894.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Barkovej a členiek senátu JUDr. Ivany Nevid'anskej a Mgr. Jany Brídzikovej, v právnej veci žalobcu: Y. T., narodený XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, XXX XX L., právne zastúpený: KVASŇOVSKÝ & PARTNERS / ADVOKÁTI s.r.o., so sídlom Apollo Business Center II, blok A, Prievozská 4, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 51 003 848, proti žalovanému: UNI CARGO s.r.o., so sídlom Tamaškovičova 8032/5, 917 01 Trnava, IČO: 36 777 331, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Bartoš, s.r.o., so sídlom Martina Granca 3618/44, 841 02 Bratislava, IČO: 52 262 821, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V č.k. 23Cr/10/2017-138 zo dňa 31.05.2022, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava V č.k. 23Cr/10/2017-138 zo dňa 31.05.2022 zrušuje a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom č.k. 23Cr/10/2017-138 zo dňa 31.05.2022 (ďalej aj ako „napadnutý rozsudok“ alebo aj ako „napadnuté rozhodnutie“) Okresný súd Bratislava V (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“ alebo aj ako „súd“) výrokom I. zamietol žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku sp.zn. RD/126/2015 zo dňa 13.11.2015 (ďalej aj ako „rozhodcovský rozsudok“, č.l. 10 s. sp.), vydaného Rozhodcovským súdom Royal Development (ďalej aj ako „rozhodcovský súd“), ad hoc rozhodcom Ing. G. H., so sídlom E. XXX, XXX XXX T., IČO: 45 741 905, v právnej veci žalobcu: UNI CARGO s.r.o., so sídlom Tamaškovičova 8032/5, 917 01 Trnava, IČO: 36 777 331, v tomto konaní (ďalej aj ako „žalovaný“), proti žalovanému: Y. T., konateľ spoločnosti K., spol. s r.o., bytom J. E. XXXX/X, XXX XX L., v tomto konaní (ďalej aj ako „žalobca“) o zaplatenie 1 846,10 eura s príslušenstvom. Výrokom II. rozhodol, že žalovanému sa priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na § 40 ods. 1 a ods. 3 a § 41 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len ako „ZoRK“), § 28 ods. 1 písm. a/, § 152 a § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“).

3. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca sa domáhal žalobou doručenou súdu dňa 28.12.2015 vydania rozhodnutia, ktorým by súd zrušil rozhodcovský rozsudok špecifikovaný v bode 1. tohto uznesenia. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že nárok na zaplatenie sumy 1 846,10 eura s príslušenstvom z titulu náhrady škody, ktorý si uplatňuje žalovaný v rozhodcovskom konaní nie je krytý rozhodcovskou doložkou, teda rozhodcovský súd prejednal a rozhodol vec, ktorá nepatrla do jeho právomoci. Podľa názoru žalobcu rozhodcovský rozsudok trpí absenciou akéhokoľvek dvojstranného právneho úkonu a konsenzu, z ktorého by bolo možné vyvodit' záver prijatý rozhodcovským súdom v napadnutom rozhodcovskom rozsudku o existencii platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným. S poukazom na uvedené mal žalobca za to, že rozhodcovská zmluva, resp. rozhodcovská doložka neboli v danom prípade medzi účastníkmi konania

platne dojednané a teda nebola daná právomoc a príslušnosť rozhodcovského súdu konať a rozhodovať v predmetnom spore a tento mal byť riešený pred všeobecným súdom.

Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 09.05.2017 uviedol, že žalobca v rozhodcovskom konaní RD/126/2015 nepodal v stanovenej lehote 15 dní rozhodcovskému súdu žalobnú odpoveď. Žalobca si oznámenie o začatí rozhodcovského konania spolu so žalobou prevzal dňa 08.10.2015. Rozhodcovský súd vydal dňa 13.11.2015 predmetný rozhodcovský rozsudok. Mal za to, že žaloba bola podaná oneskorene, nakoľko podľa § 14e zákona č. 371/2004 Z.z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (v znení zákonov č. 428/2004 Z.z. a č. 757/2004 Z.z.) (ďalej aj ako „zákon č. 371/2004 Z.z.“ alebo aj ako „zákon o sídlach a obvodoch súdov“), v znení účinnom od 01.01.2015 do 30.06.2016, resp. podľa § 28 CSP, kauzálné príslušným súdom na konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku bol Okresný súd Bratislava V. Žalobca podal žalobu dňa 28.12.2015 na nesprávny súd, a to Okresný súd Nitra. Na kauzálné príslušný súd bola žaloba doručená až v roku 2017. Tvrdil, že pokiaľ má podaná žaloba vyvolať zamýšľané účinky, mala byť podaná v zákonnej lehote 60 dní na kauzálné príslušnom súde. Podanie na nepríslušný súd nevyvoláva účinky podania a prichádza k preklúzii práva. Zároveň poukázal na rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 54 Cb/70/2011, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/309/2013, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Cob/56/2013 a rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 9C/21/2013.

Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia posudzoval otázku včasnosti podania žaloby na príslušnom súde, vzhľadom na uplatnenú hmotnoprávnu námietku žalovaného, že žalobca zmeškal lehotu podania žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, a preto nemožno žalobcom uplatňovanému nároku vyhovieť. Uviedol, že z § 41 ZoRK vyplýva, že v prípade podania žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku ide o lehotu hmotnoprávnu, a nie procesnú, a k jej zachovaniu je nevyhnutné, aby žaloba bola podaná najneskôr v posledný deň lehoty súdu, ktorý je príslušný na prejednanie danej veci. Súd mal preukázať, že žalobca prevzal rozhodcovský rozsudok, ktorého zrušenia sa v konaní žalobca domáhal, dňa 18.11.2015. Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku žalobca prostredníctvom svojho advokáta podal dňa 28.12.2015 na nepríslušný Okresný súd Nitra, ktorý následne predmetnú vec postúpil na Okresný súd Bratislava V. Žaloba bola prijatá na Okresnom súde Bratislava V dňa 26.01.2017, tento dátum bol dátumom podania žaloby na príslušnom súde. Podľa príslušných ustanovení ZoRK (§ 40 ods. 1, § 41) žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať na príslušnom súde v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku procesnej strane, ktorá žalobu podáva. Súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ má žaloba vyvolať zamýšľané účinky, je potrebné, aby bola podaná v zákonnej lehote na príslušnom súde, pričom pod príslušným súdom zákon rozumie súd vecne a miestne príslušný na konanie v daných rozhodcovských veciach. Vzhľadom na uvedené zamietol žalobu pre podanie na príslušnom súde po uplynutí zákonom stanovenej hmotnoprávnej lehoty. Záverom súd poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „ústavný súd“ alebo aj ako „ÚS SR“) č.k. III. ÚS 423/2014-20 zo dňa 02.07.2014.

4. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP. Žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil včasnosť podania žaloby, pretože neaplikoval príslušnú relevantnú právnu normu (§ 43 ods. 3 CSP), ako aj nesprávne interpretoval ustanovenia ZoKR (§ 40 ods. 1 a § 41 ZoKR), ktoré na posudzovaný skutkový stav aplikoval. Zároveň poukázal na uznesenie ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 572/2017 zo dňa 20.09.2017. Uviedol, že žalobu podal dňa 23.12.2015 na Okresnom súde Nitra a rozhodcovský rozsudok mu bol doručený dňa 18.11.2015. V zmysle § 88 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej aj ako „OSP“ alebo aj ako „Občiansky súdny poriadok“) platného a účinného v čase podania žaloby na Okresný súd Nitra, na konanie vo veciach týkajúcich sa rozhodcovského konania bol príslušný súd, v ktorého obvode sa nachádza miesto rozhodcovského konania. Podľa § 14e ods. 1 písm. a/ zákona č. 371/2004 Z. z. účinného v čase podania žaloby na Okresný súd Nitra, na konanie vo veciach rozhodcovského konania podľa osobitného predpisu bol príslušný Okresný súd Bratislava V pre obvody 1. Krajského súdu v Bratislave, 2. Krajského súdu v Trnave, 3. Krajského súdu v Nitre. Z príslušných ustanovení OSP a zákona o sídlach a obvodoch súdov vyplýva, že vecne a miestne príslušným súdom na konanie o žalobe v čase podania žaloby na Okresný súd Nitra bol Okresný súd Bratislava V.

Argumentoval, že z § 104a ods. 1 OSP účinného v čase podania žaloby na Okresný súd Nitra vyplývalo, že súd mal skúmať vecnú príslušnosť prv, než začal konať o veci samej. Podľa § 104a ods. 2 OSP

účinného v čase podania žaloby na Okresný súd Nitra, ak súd zistil, že nie je vecne príslušný, tak mal neodkladne postúpiť vec príslušnému súdu bez rozhodnutia a upovedomiť o tom účastníkov. Zároveň v zmysle § 104a ods. 4 OSP účinného v čase podania žaloby na Okresný súd Nitra, právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávali pri postúpení veci vecne príslušnému súdu zachované. Uviedol, že zachovanie právnych účinkov spojených s podaním žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 a § 41 ZoKR na nepríslušnom súde pri postúpení veci predpokladala aj právna úprava účinná v čase podania žaloby na Okresný súd Nitra. K postúpeniu veci Okresnému súdu Bratislava V ako kauzálne príslušnému súdu však došlo až dňa 26.01.2017, t. j. už za účinnosti novej právnej úpravy obsiahnutej v CSP. Predmetná vec bola Okresným súdom Nitra postúpená Okresnému súdu Bratislava V podľa § 28 ods. 1 písm. a/ CSP s poukazom na § 40 a § 43 ods. 1 CSP. V zmysle § 43 ods. 4 CSP právne účinky spojené s podaním žaloby alebo iného podania zostávajú pri postúpení sporu zachované. Zdôraznil, že tak ako skoršia právna úprava obsiahnutá v OSP, tak aj v súčasnosti účinná právna úprava vyplývajúca z § 43 ods. 4 CSP vychádza z princípu zachovania právnych účinkov spojených s podaním žaloby na miestne, vecne, či kauzálne nepríslušnom súde. Mal za to, že žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podal včas v rámci 60-dňovej hmotnoprávnej lehoty stanovenej v § 41 ZoKR. Poukázal na uznesenie ÚS SR č.k. IV. ÚS 384/2018-18 zo dňa 20.06.2018. Mal za to, že v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia včasnosti podania žaloby, súd žalobu zamietol, čím znemožnil, aby došlo k riadnemu prieskumu napadnutého rozhodcovského rozsudku a v prípade jeho zrušenia k prejednaniu sporu medzi žalobcom a žalovaným na všeobecnom súde.

Ďalej žalobca namietal v odvolaní porušenie jeho práva na spravodlivé súdne konanie zakotveného v článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov č. 3, 5 a 8 (ďalej len ako „dohovor“) a práva na súdnu ochranu zakotveného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len ako „ústava“), ktoré malo spočívať v rozpore odôvodnenia uvedeného v písomnom vyhotovení rozsudku so znením ústneho odôvodnenia rozsudku, ktoré súd uviedol priamo na pojednávaní. V písomnom vyhotovení rozsudku súd uviedol, že žalobu o zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku zamietol z dôvodu, že žalobca mal podľa jeho názoru zmeškať zákonnú 60-dňovú hmotnoprávnu lehotu na podanie žaloby stanovenu v ustanovení § 41 ZoKR. Na pojednávaní konanom dňa 31.05.2022 však súd uviedol, že žalobu o zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku zamietal z dôvodu, že medzi žalobcom a žalovaným malo dôjsť ku vzniku právnej fikcie uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy v zmysle ustanovenia § 4 ods. 7 ZoKR, nakoľko žalobca po tom, čo mu bolo dňa 08.10.2015 doručené oznámenie o začatí rozhodcovského konania spolu so žalobou v stanovenej 15-dňovej lehote nedoručil rozhodcovskému súdu žalobnú odpoveď, v ktorej by namietal existenciu rozhodcovskej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným. V písomnom vyhotovení rozsudku súd teda uviedol iný dôvod zamietnutia žaloby ako pri jeho ústnom vyhlásení. Žalobca poukázal na § 219 ods. 4 CSP, podľa ktorého len čo súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný. Po vyhlásení rozsudku už súd nemôže zmeniť odôvodnenie rozsudku a v písomnom vyhotovení rozsudku musí byť rovnaké odôvodnenie, ako pri jeho ústnom vyhlásení. Poukázal na nález ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 58/2018 zo dňa 15.11.2018.

Ďalej žalobca namietal v odvolaní nedostatočné a nesprávne posúdenie existencie rozhodcovskej zmluvy s tým, že súd prvej inštancie pri ústnom vyhlásení rozsudku na pojednávaní konanom dňa 31.05.2022 uviedol, že k vzniku rozhodcovskej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným malo dôjsť podľa § 4 ods. 7 ZoKR, nakoľko žalobca v stanovenej 15-dňovej lehote nedoručil rozhodcovi žalobnú odpoveď, v ktorej by namietal existenciu rozhodcovskej zmluvy medzi ním a žalovaným. Súd však v písomnom vyhotovení rozsudku neuviedol žiadnu relevantnú argumentáciu, prečo malo dôjsť medzi ním a žalovaným k uzatvoreniu rozhodcovskej zmluvy, resp. rozhodcovskej doložky, hoci zo žaloby vyplýva, že v nej namietal predovšetkým to, že medzi ním a žalovaným nedošlo k uzatvoreniu rozhodcovskej zmluvy. Mal za to, že takéto nedostatočné, resp. absentujúce odôvodnenie existencie rozhodcovskej zmluvy možno považovať za porušenie jeho práva na riadne odôvodnenie rozhodnutia, ktoré je integrálnou súčasťou základného práva strany na spravodlivé súdne konanie zakotveného v článku 6 dohovoru. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“ alebo aj ako „NS SR“) sp. zn. 5 Cdo 106/2010 zo dňa 15.07.2010.

V súvislosti s otázkou existencie rozhodcovskej zmluvy medzi ním a žalovaným sa žalobca v plnom rozsahu pridržiaval svojich argumentov uvedených v žalobe a v podaní zo dňa 09.03.2017 označenom ako „Odpoveď na výzvu súdu na doplnenie a opravu žalobného návrhu“. K argumentácii súdu uvedenej pri ústnom vyhlásení rozsudku na pojednávaní konanom dňa 31.05.2022, v zmysle ktorej malo medzi žalobcom a žalovaným dôjsť podľa ustanovenia § 4 ods. 7 ZoKR k uzatvoreniu tzv. tichej

rozhodcovskej zmluvy, resp. rozhodcovskej doložky, pretože v stanovenej lehote nedoručil rozhodcovi žalobnú odpoveď, v ktorej by existenciu rozhodcovskej zmluvy, resp. rozhodcovskej doložky namietal, poukázal na uznesenie ústavného súdu č.k. IV. ÚS 484/2018-28 zo dňa 13.09.2018.

S poukazom na uvedené žalobca namietal, že § 4 ods. 7 ZoKR nemožno vykladať tak, že v prípade, ak žalovaný nedoručí rozhodcovskému súdu v stanovenej lehote žalobnú odpoveď, v ktorej by namietal existenciu rozhodcovskej zmluvy, resp. rozhodcovskej doložky, dôjde (bez ďalšieho) medzi stranami k uzatvoreniu rozhodcovskej zmluvy. Takýto výklad ustanovenia § 4 ods. 7 ZoKR by bol totiž v rozpore nielen so zásadou individuálnej autonómie jednotlivca ako jednej zo základných zásad súkromného práva, ale aj v rozpore s ustanovením § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého mlčanie alebo nečinnosť sami o sebe neznamenajú prijatie návrhu. Tvrdil, že nakoľko sa konania pred rozhodcovským súdom aktívne nezúčastňoval, nemohol vzniesť ani námietku neexistencie rozhodcovskej zmluvy, resp. rozhodcovskej doložky, pričom nemožno vyvodiť záver, že by jeho nečinnosťou, resp. mlčanivosťou vyjadril vôľu podrobiť sa právomoci rozhodcovského súdu.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že zruší rozhodcovský rozsudok a prizná mu voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % alternatívne, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

5. Podaním zo dňa 16.01.2023 sa žalovaný vyjadril k odvolaniu žalobcu s tým, že ho považuje za nedôvodné. S napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie sa stotožnil v plnom rozsahu. Mal za to, že medzi žalobcom a ním už neexistuje žiaden ekonomický spor. Rozhodcovský súd judikoval obchodnú pohľadávku v rozhodcovskom konaní pod sp. zn. RD/12/2015 voči spoločnosti ANAPLAST, spol. s r.o.. Táto v rozhodcovskom konaní nepodala žiadnu námietku, ani vydaný rozhodcovský rozsudok nenapadla na príslušnom súde. V následnej exekúcii na podklade rozhodcovského rozsudku sp. zn. RD/12/2015 súdny exekútor zistil, že spoločnosť ANAPLAST, spol. s r.o. nemá žiaden majetok a nevykonáva už žiadnu ekonomickú činnosť. Pohľadávka bola nevyožiteľná. Preto sa žalovaný (veriteľ) znova obrátil na dohodnutý rozhodcovský súd žalobou podľa § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka v spojení s § 3 ods. 2 ZoRK o náhradu škody voči konateľovi spoločnosti ANAPLAST, spol. s r.o. (žalobcovi). V tomto rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/126/2015 žalobca ako žalovaný nepodal žiadnu žalobnú odpoveď, t. j. nevzniesol voči konaniu žiadnu námietku. Toto konanie skončilo vydaním rozhodcovského rozsudku sp. zn. RD/126/2015. Aj v tomto prípade bola povolená exekúcia, voči ktorej žalobca nevzniesol žiadnu námietku a začiatkom roku 2016 dobrovoľne uhradil všetky nároky spoločnosti UNI CARGO s.r.o.. Nakoľko týmto zanikol akýkoľvek ekonomický spor medzi spoločnosťou UNI CARGO s.r.o. a spoločnosťou ANAPLAST, spol. s r.o., resp. zanikol aj spor voči žalobcovi, tak žalovaný ako oprávnený vzal späť návrh na exekúciu na podklade rozhodcovského rozsudku sp. zn. RD/126/2015. Zdôraznil, že medzi ním a žalobcom už neexistuje sedem rokov žiadny spor.

Ďalej žalovaný argumentoval, že lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa 41 ZoRK je hmotnoprávna. Podanie je potrebné podľa § 40 ods. 1 ZoRK podať na príslušnom (kauzálnom) súde v lehote 60 dní, nakoľko podanie na nepríslušnom súde nevyvoláva žiadne právne účinky.

K hmotnoprávnym vadám žaloby žalobcu poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 2 Cdo 228/2013 zo dňa 31.10.2013 a uznesenie ÚS SR č.k. III. ÚS 423/2014-40 zo dňa 02.07.2014. Tvrdil, že žalobca v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/126/2015 nevzniesol najneskôr pri prvom úkone vo veci samej námietku neexistencie rozhodcovskej zmluvy a právomoci rozhodcovského súdu, čím právo namietat' nedostatok právomoci rozhodcovského súdu prekludovalo a zároveň prišlo k vzniku tacitnej rozhodcovskej zmluvy.

Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdil, a aby zaviazal žalobcu voči nemu na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

6. Žalobcovi bolo prostredníctvom právneho zástupcu doručené vyjadrenie žalovaného k odvolaniu dňa 27.06.2023, ten sa však k nemu nevyjadril. Ďalšie vyjadrenia strán súdu doručené neboli.

7. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd (ďalej aj ako „odvolací súd“) v zmysle § 34 CSP po oboznámení sa s obsahom spisu, po preskúmaní procesného postupu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi v zmysle § 379 a § 380 CSP, dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť.

8. Podľa § 4 ods. 7 ZoRK (v znení účinnom od 01.01.2015 - v rozhodnom čase) rozhodcovská zmluva sa považuje za písomne uzavretú v rozsahu predmetu podanej žaloby aj vtedy, ak je jej existencia tvrdená v žalobe a žalovaný v žalobnej odpovedi doručenej rozhodcovskému súdu jej existenciu nenamietne.

9. Podľa § 40 ods. 1 ZoRK (v znení účinnom do 31.12.2014), účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak

- a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),
- b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,
- c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,
- d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal,
- e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,
- f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,
- g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),
- h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, 14) alebo
- i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,
- j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

10. Podľa § 40 ods. 1 ZoRK (v znení účinnom od 01.01.2015 - v rozhodnom čase), tuzemský rozhodcovský rozsudok môže byť zrušený príslušným súdom len na základe žaloby účastníka rozhodcovského konania podanej proti druhému účastníkovi rozhodcovského konania, ak

- a) účastník rozhodcovského konania preukáže, že
  1. nemal spôsobilosť uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, rozhodcovská zmluva nebola uzavretá v súlade s právnym poriadkom, podľa ktorého sa na základe dohody zmluvných strán mala rozhodcovská zmluva uzavrieť, alebo že takáto dohoda nebola uzavretá, podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,
  2. nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu, o rozhodcovskom konaní alebo že mu nebolo umožnené sa zúčastniť na rozhodcovskom konaní,
  3. rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva, alebo ktorý nie je v medziach rozhodcovskej doložky, alebo že rozsudok prekračuje dosah dohovoru o rozhodcovi alebo dosah rozhodcovskej doložky; ak ale môžu byť časti rozhodcovského rozsudku vo veciach podrobených rozhodcovskému konaniu oddelené od častí rozsudku pojednávajúcich o veciach, ktoré nie sú mu podrobené, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti,
  4. rozhodcovský súd nebol ustanovený, rozhodcovské konanie neprebiehala spôsobom dohodnutým účastníkmi rozhodcovského konania alebo že sa táto dohoda neuzavrela, ak ustanovenie rozhodcovského súdu alebo priebeh rozhodcovského konania bol v rozpore s ustanoveniami tohto zákona, ak tieto skutočnosti mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej alebo
- b) súd zistí, že sú dôvody, pre ktoré by boli odopreté uznanie a výkon cudzieho rozhodcovského rozsudku aj bez návrhu účastníka podľa § 50 ods. 2 tohto zákona.

11. Podľa § 41 ZoRK (v znení účinnom od 01.01.2015 - v rozhodnom čase), žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak

účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

12. Podľa § 51 ods. 1 ZoRK (v znení účinnom od 01.01.2015 - v rozhodnom čase), na vecnú a miestnu príslušnosť súdov a na konanie pred nimi sa vzťahujú ustanovenia všeobecného predpisu o konaní pred súdmi.

13. Podľa § 51 ods. 3 ZoRK (v znení účinnom od 01.01.2015 - v rozhodnom čase), ak niektorú otázku postupu konania nemožno riešiť podľa tohto zákona, použijú sa primerane ustanovenia všeobecného predpisu o konaní pred súdmi, ak to povaha veci pripúšťa.

14. Podľa § 9 ods. 1 OSP (v znení účinnom v rozhodnom čase), na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy.

15. Podľa § 88 ods. 2 prvá veta OSP (v znení účinnom v rozhodnom čase), na konanie vo veciach týkajúcich sa rozhodcovského konania je príslušný súd, v ktorého obvode sa nachádza miesto rozhodcovského konania.

16. Podľa § 14e ods. 1 písm. a/ zákona č. 371/2004 Z.z. (v znení účinnom v rozhodnom čase), na konanie vo veciach rozhodcovského konania podľa osobitného predpisu je príslušný Okresný súd Bratislava V pre obvod 1. Krajského súdu v Bratislave, 2. Krajského súdu v Trnave, 3. Krajského súdu v Nitre.

17. Podľa § 103 OSP (v znení účinnom v rozhodnom čase) kedykoľvek za konania prihlíada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

18. Podľa § 104 ods. 2 OSP (v znení účinnom v rozhodnom čase), ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví.

19. Podľa § 105 ods. 1 prvá veta OSP (v znení účinnom v rozhodnom čase), súd skúma miestnu príslušnosť iba podľa § 88.

20. Podľa § 105 ods. 2 OSP (v znení účinnom v rozhodnom čase), ak súd podľa odseku 1 zistí, že nie je miestne príslušný, neodkladne postúpi vec príslušnému súdu bez rozhodnutia alebo ju za podmienok uvedených v § 11 ods. 3 predloží Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky; o tomto postúpení súd upovedomí účastníkov.

21. Podľa § 105 ods. 4 OSP (v znení účinnom v rozhodnom čase), právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú zachované.

22. Podľa § 470 ods. 1 CSP (v znení účinnom v rozhodnom čase), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

23. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (v znení účinnom v rozhodnom čase), právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

24. Podľa § 36 ods. 1 CSP (v znení účinnom v rozhodnom čase), konanie sa uskutočňuje na súde, ktorý je na prejednanie príslušný.

25. Podľa § 36 ods. 2 CSP (v znení účinnom v rozhodnom čase), príslušnosť sa určuje podľa okolností v čase začatia konania; takto určená príslušnosť trvá až do skončenia konania.

26. Podľa § 40 CSP (v znení účinnom v rozhodnom čase), súd aj bez námietky skúma vecnú príslušnosť, kauzálnu príslušnosť a funkčnú príslušnosť počas celého konania.

27. Podľa § 41 CSP (v znení účinnom v rozhodnom čase), súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí; výlučnú miestnu príslušnosť skúma aj bez námietky na začiatku konania.

28. Podľa § 43 ods. 3 CSP (v znení účinnom v rozhodnom čase), právne účinky spojené s podaním žaloby alebo iného podania zostávajú pri postúpení sporu zachované.

29. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

30. Podľa čl. 6 ods. 1 prvá veta dohovoru, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

31. Z obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že žalobca prevzal rozhodcovský rozsudok, ktorého zrušenia sa v predmetnom konaní domáha, dňa 18.11.2015 (č.l. 36). Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil dňa 28.12.2015 na nepríslušný Okresný súd Nitra (č.l. 1), ktorý následne predmetnú vec postúpil Okresnému súdu Bratislava V. Žaloba bola prijatá Okresným súdom Bratislava V dňa 26.01.2017 (č.l. 82). Žalobca predmetnú žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku odôvodnil tým, že nárok na zaplatenie 1 846,10 eura s príslušenstvom z titulu náhrady škody, ktorý si voči nemu uplatnil žalovaný v rozhodcovskom konaní nebol krytý rozhodcovskou doložkou, teda rozhodcovský súd prejednal a rozhodol vec, ktorá nepatrila do jeho právomoci. Žalovaný argumentoval, že právo namietať nedostatok právomoci rozhodcovského súdu podlieha preklúzii, ak sa neuplatní najneskôr pri prvom úkone vo veci samej, pričom okrem preklúzie práva námietky dochádza zároveň podľa § 4 ods. 7 ZoRK k vzniku rozhodcovskej zmluvy.

32. K odvolacej námietke žalobcu ohľadom nesprávneho právneho posúdenia včasnosti podanej žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu mal preukázané, že žalobca (v rozhodcovskom konaní v procesnom postavení žalovaného) podal žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku na Okresný súd v Nitre dňa 28.12.2015 v zmysle § 40 ZoRK platného a účinného v tom čase po tom, ako mu bol doručený rozhodcovský rozsudok rozhodcovským súdom dňa 18.11.2015 a že predmetná vec bola postúpená na kauzálne príslušný súd dňa 26.01.2017. Na konanie o žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku sa v zmysle § 51 ods. 1 a ods. 3 ZoRK vzťahovali v čase podania žaloby ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku o vecnej a miestnej príslušnosti (§ 104a až § 105 OSP v spojení s § 88 ods. 2 OSP). Civilný sporový poriadok platí aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, t.j. pred dňom 01.07.2016 (§ 470 ods. 1 CSP). Ku dňu vyhlásenia napadnutého rozsudku (31.05.2022) pre konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku platili Spoločné ustanovenia o príslušnosti súdu upravené v Prvej časti Tretej hlavy Piatom diele Civilného sporového poriadku. ZoRK v ustanovení § 41 nevytlúčil postup podľa všeobecného procesného predpisu tým, že neurčil podmienku podania žaloby na príslušný súd (vecne, miestne a kauzálne). Uvedené podporuje i skutočnosť, že novelou ZoRK č. 336/2014 Z.z. účinnou od 01.01.2015 bola v § 40 ods. 1 ZoRK zrušená podmienka podania žaloby na príslušný súd a táto podmienka sa nenachádza ani v ustanovení § 41 ZoRK. Na to, aby teda bola dodržaná lehota ustanovená hmotným právom, je potrebné, aby najneskoršie posledný deň zákonom stanovenej 60-dňovej lehoty bola súdu doručená žaloba, iná skutočnosť z § 41 ZoRK nevyplýva. Preto otázku vyriešenia vecnej i miestnej príslušnosti v takýchto prípadoch v čase podanej žaloby upravoval § 103 v spojení s § 104a a § 105 OSP (v čase postúpenia veci § 161 v spojení s § 40 až § 43 CSP). V zmysle § 43 ods. 3 CSP postúpením sporu na kauzálne príslušný súd právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované. Odvolací súd dospel k záveru, že podaním žaloby na Okresný súd Nitra bola dodržaná hmotnoprávna podmienka na podanie žaloby v zákonom stanovenej 60-dňovej lehote, teda žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola podaná včas. Odvolací súd túto odvolaciu námietku žalobcu preto považuje za dôvodnú.

33. K odvolacej námietke žalobcu, týkajúcej sa rozporu ústneho a písomného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, že z vypočutia zvukového záznamu pojednávania konaného súdom prvej inštancie dňa 31.05.2022, nachádzajúceho sa v elektronickom súdnom spise, zistil, že zákonná sudkyňa uviedla pri verejnom vyhlásení rozsudku v rámci jeho ústneho odôvodnenia k námietke

uplynutia prekluzívnej lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, že lehota je zachovaná, a že žaloba bola podaná včas. Dôvodom zamietnutia žaloby súdom prvej inštancie bolo, že žalobca najneskôr pri prvom úkone, ktorý mu patril, nenamietal nedostatok právomoci rozhodcovského súdu, nakoľko zo spisu rozhodcovského súdu k predmetnému rozhodcovskému konaniu nevyplýva podanie žalobnej odpovede, v dôsledku čoho sa právo namietat nedostatok právomoci rozhodcovského súdu prekludovalo.

Z písomného odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie posudzoval otázku včasnosti podania žaloby na príslušnom súde, vzhľadom na uplatnenú hmotnoprávnu námietku žalovaného, že žalobca zmeškal lehotu na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, a preto nemožno žalobcom uplatňovanému nároku vyhovieť. Súd prvej inštancie zamietol žalobu pre podanie na nepríslušnom súde, čím došlo k zmeškaniu lehoty na podanie žaloby.

Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie sa v písomnom odôvodnení rozsudku odchyľil od svojho ústneho odôvodnenia po vyhlásení rozsudku. Odvolací súd túto odvolaciu námietku žalobcu preto považuje za dôvodnú.

Odvolací súd v súvislosti s vyššie uvedeným poukazuje na nález ÚS SR č.k. IV. ÚS 58/2018-37 zo dňa 15.11.2018, v ktorom sa uvádza: „že viazanosť súdu vyhláseným rozsudkom predovšetkým znamená viazanosť súdu výrokom vyhláseného rozsudku, keďže obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku (§ 155 ods. 1 OSP). Napriek tomu, že zákon ukladá súdu po vyhlásení rozsudku tento aj odôvodniť, z povahy veci vyplýva, že ústne odôvodnenie v zásade nebude doslovne totožné s odôvodnením uvedeným v písomnom vyhotovení rozsudku. Uvedená skutočnosť však neznamená, že súd sa môže v odôvodnení písomného vyhotovenia rozsudku ľubovoľne odchyliť od odôvodnenia uvedeného ústne po vyhlásení rozsudku. Ústavné súladný výklad § 156 ods. 4 OSP (resp. § 219 ods. 4 CSP) v spojení s obsahom základného práva na súdnu ochranu, resp. práva na spravodlivé konanie, ktorých súčasťou je právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia vedie k záveru, že od súdu možno legitímne očakávať zhodu ústneho odôvodnenia a písomného odôvodnenia v kľúčových aspektoch prejednávanej veci, t. j. podstata stanoviska súdu k zásadným argumentom strany, prípadne zákonné ustanovenia, ktoré boli základom pre rozhodnutie vo veci samej, by mali byť zhodné v ústnom odôvodnení a písomnom odôvodnení. Uvedeným postupom preto krajský súd porušil predovšetkým § 156 ods. 4 OSP, ktoré malo za následok porušenie základných práv podľa článku 46 ods. 1 a ods. 2 ústavy a práva podľa článku 6 ods. 1 dohovoru, a to primárne práva na riadne odôvodnenie rozhodnutia.“

34. K odvolacej námietke žalobcu, že § 4 ods. 7 ZoKR nemožno vykladať tak, že v prípade, ak nedoručil ako žalovaný v rozhodcovskom konaní rozhodcovskému súdu v stanovenej lehote žalobnú odpoveď, v ktorej by namietal existenciu rozhodcovskej zmluvy, resp. rozhodcovskej doložky, dôjde (bez ďalšieho) medzi stranami k uzatvoreniu rozhodcovskej zmluvy, s tým, že sa konania pred rozhodcovským súdom aktívne nezúčastňoval a nemohol vzniesť námietku neexistencie rozhodcovskej zmluvy, a to s poukazom na uznesenie ÚS SR č.k. IV. ÚS 484/2018-28 zo dňa 13.09.2018 odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie sa v konaní nezaoberal otázkou platnosti uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy vo vzťahu k § 4 ods. 7 ZoRK, a preto je potrebné, aby sa s touto námietkou riadne vysporiadal. Odvolací súd preto považuje túto námietku žalobcu za dôvodnú.

35. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil s ohľadom na posúdenie včasnosti podania predmetnej žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ako aj pri odôvodnení napadnutého rozhodnutia nesprávne procesne postupoval, keď inak vec ústne po vyhlásení rozsudku odôvodnil a inak v písomnom vyhotovení rozsudku a taktiež sa nezaoberal posúdením existencie platnosti rozhodcovskej zmluvy, čím naplnil dôvody pre zrušenie napadnutého rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

36. Odvolací súd uvádza, že úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci v ďalšom konaní bude vec prejednať a meritórne rozhodnúť o žalobe v zmysle jej žalobných bodov, pričom sa bude v prvom rade zaoberať námietkou žalobcu s poukazom na výklad § 4 ods. 7 ZoRK vo vzťahu k uzatvoreniu rozhodcovskej zmluvy.

Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Odôvodnenie rozhodnutia musí obsahovať logické súvislosti, z ktorých bude zrejmé, prečo na zistené skutkové okolnosti boli použité citované zákonné ustanovenia a ich prepojenie k výroku rozhodnutia. Argumentácia odôvodnenia rozhodnutia má byť presvedčivá tak, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým súd prvej inštancie na základe týchto premís dospel, boli prijateľné, racionálne a presvedčivé. Iba riadne, logické a pre účastníka konania zrozumiteľné odôvodnenie sa pre neho stáva titulom presvedčenia o zákonnosti vydaného rozhodnutia alebo východiskom pre spochybnenie tohto rozhodnutia. V odôvodnení rozhodnutia musí byť preto vždy uvedené, ktoré skutočnosti mal súd zistené a ktorými dôkaznými prostriedkami, nestačí uviesť iba obsah dôkazov bez uvedenia, z akých dôvodov súd dospel k záveru o ich pravdivosti. Pozornosť je však potrebné venovať i formálnej stránke písomného vyhotovenia odôvodnenia.

37. O nároku na náhradu trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 396 ods. 3 CSP v novom rozhodnutí o veci.

38. Toto uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných v § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/ a e/ CSP).